

дано се поспре, та да поржчатъ вино.

— Нека поржчатъ! — се ядосваше въ себе си, Тънкия, — та пакъ да играе.

И пакъ извика, разбралъ че не сж го чули:

— Браво, бре шопъ! Тъй те искамъ.

А шопа не схваналъ закачката на крѣчмара играй — та се дере.

Дочуха се удивления:

— Бре, бре, брее!

— Хайде пакъ, хайде пакъ!
— заплѣскаха ржце други.

Плѣскането на ржцете, като че пробуди Павла.

Както подхвърлѣше дарето и го долавяше съ палецъ — скокна, и тънаникайки хорото, безъ да престане съ дарето — скърши снага предъ попотения играчъ.